

Ναυτιλία - Τουρισμός

Τα δύο οξύμωρα με μεγάλο «η»

(σε ασύνδετο σχήμα)

Στο προηγούμενο άρθρο μου έγραψα για την ανταποδοτικότητα («η» = βαθμός απόδοσης) της

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Ναυτιλίας μας που έχει το υψηλότερο στον κόσμο και που το 1,8 τοις χιλίοις του πληθυσμού της Γης που είναι η Ελλάδα κατέχει-ελέγχει το 18% περίπου του παγκόσμιου στόλου.

Στο ΒΗmagazino της 5ης Ιανουαρίου 2014, διάβασα ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο για τον τουρισμό, του Θανάση Κουκάκη, από το οποίο θα αντλήσω ορισμένα πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία και για τον οποίο τον ευχαριστώ και δημοσίως

διότι μου έδωσε μεγάλη χαρά, γιατί όπως γνωρίζετε ψάχνω να βρω στοιχεία για να τονώσω το πεσμένο ηθικό μας λόγω της κρίσεως. (βλ. Άρθρο «Ακτίνες Αισιοδοξίας»)

Ένας δείκτης μέτρησης της ανταγωνιστικότητας είναι το πόσο συνεισφέρει κάθε εργαζόμενος στο τζίρο κάθε επιχείρησης και αυτό το βρίσκουμε αν διαιρέσουμε το τζίρο της επιχείρησης δια του συνόλου των απασχολούμενων.

Το ίδιο συμβαίνει και στα κράτη αν διαιρέσουμε το τζίρο που προσφέρει ένας κλάδος με τον αριθμό των απασχολούμενων.

Η σύγκριση γίνεται κι έχει νόημα μόνο σε αμιγώς ομοειδείς επιχειρήσεις που παράγουν προϊόντα ή υπηρεσίες απολύτως όμοια.

Δηλαδή στην Ελλάδα έχουμε τζίρο προερχόμενο από τον τουρισμό περίπου 12 δις κι εργάζονται στον τουρισμό και συναφείς επιχειρήσεις 286.700 εργαζόμενοι. Άρα έχουμε 12 δις / 286.700 = 41.957 ευρώ ανά εργαζόμενο.

Βάσει των στοιχείων του Παγκοσμίου Οργανισμού Τουρισμού (UNWTO) και της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας (Euro stat) έχουμε τα εξής ενδιαφέροντα στοιχεία :

Στις 28 χώρες της Ε.Ε. δείχνουν ότι υπάρχουν 3-4 εκατομμύρια τουριστικές επιχειρήσεις και απασχολούν 3,4 εκατομμύρια εργαζομένους δηλαδή το 6,3%.

Ο Έλληνας εργαζόμενος συνεισφέρει στην επιχείρησή του (όπως προανέφερα) 41.957 ευρώ, ο Ισπανός 26.143 ευρώ, ο Ιταλός 17.666 ευρώ και το άπιστευτο είναι ότι ο Γερμανός συνεισφέρει μόνο 10.644 ευρώ δηλαδή περίπου το 1/4 απ' ό,τι προσφέρει ο Έλληνας ο οποίος έχει αποδοχές 35% λιγότερα. Δηλαδή όπως και στην Ναυτιλία είναι πολλαπλάσια πιο ανταποδοτικός από τους συναδέλφους του.

Αυτά καταρρίπτουν κάποιους μύθους που βρίθουν τώρα με την κρίση.

Μύθος #1 : Ότι δεν παράγουμε. Δηλαδή ότι δεν παράγουμε ανταποδοτικά ενώ στον τουρισμό είμαστε πολύ ανταγωνιστικοί.

Θυμάμαι παλιά, σε μία εταιρεία πλαστικών λέμβων και καπονιών (γερανών που κατεβάζουν τις λέμβους) είχαμε κατά 30% λιγότερες εργατοώρες από τη μητρική ομοειδή εταιρεία στην Αγγλία.

Μύθος #2 : Ότι δεν δουλεύουμε. Οι στατιστικές δείχνουν ότι δουλεύουμε περισσότερες ώρες από όλους στην Ευρώπη χωρίς αυτό να συμπεριλαμβάνει και τη μαύρη εργασία. Και σ' αυτό μας ρίχνουν το στίγμα ότι δουλεύουμε μεν πολλές ώρες αλλά δεν είμαστε ανταγωνιστικοί.

Μύθος #3 : Ότι είμαστε και θα μείνουμε τα «γκαρσόνια» της Ευρώπης. Μόνο το 8% του πληθυσμού μας εργάζεται στον τουρισμό ενώ στην Ιρλανδία εργάζεται το 18%, στην Ολλανδία το 15% και στην Αυστρία το 14%.

Μύθος #4 : Ότι είμαστε «μπατανία» κατά τον Spiegel τον οποίο διαβάζω χρόνια και για μένα είναι ένα σοβαρό περιοδικό αλλά διερωτώμαι γιατί σ' αυτή την περίπτωση μας ισοπέδωσε. Πολλοί από εσάς θα θυμούνται τα διάφορα άρθρα και φωτογραφίες που έχει δημοσιεύσει για εμάς.

Μύθος #5 : Ότι είμαστε αμόρφωτοι. Ενώ σε ποσοστό τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είμαστε τα υψηλότερα κλιμάκια, έχουμε πληθώρα καθηγητών πανεπιστημίων ανά τον κόσμο κι έχω ακούσει από

τους ίδιους τους διάσημους καθηγητές μεγάλων πανεπιστημίων ότι οι Έλληνες είναι οι καλύτεροι φοιτητές κι ότι έχουν παιδεία. Και για να το επιβεβαιώσω και προσωπικά ταξίδεψα μια φορά από Ρώμη στην Αθήνα τα Χριστούγεννα και ήταν το αεροπλάνο σχεδόν γεμάτο από Έλληνες φοιτητές της Ιατρικής στη Ρώμη. Και όπως πιάνω κουβέντα τους ρώτησα «πως είναι δυνατόν να είστε τόσοι πολλοί Έλληνες στην ιατρική στη Ρώμη»; και μου είπαν ότι γίνονται δύσκολες εξετάσεις για αλλοδαπούς φοιτητές στην Ιατρική και πάνω από τους μισούς που πέτυχαν ήταν Έλληνες.

Μύθος #6 : Ότι είμαστε η μόνη χώρα με σκάνδαλα. Σκάνδαλα υπάρχουν παντού, θυμηθείτε γιατί χάσαμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες την πρώτη φορά. Και μαύρη εργασία υπάρχει παντού, και στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ευρώπη, Ιταλία, Γερμανία κλπ. Εκεί βέβαια έχουμε τα πρωτεία.

Μύθος #7 : Καταρρέει ο μύθος ότι παράγουμε μόνον σταφίδες, οίνον κι έλαιον...

Υπάρχουν πολλές καινοτόμες Ελληνικές επιχειρήσεις που παρά τις δύσκολες χρηματοδοτικές δυνατότητες -λόγω κρίσεως- εν τούτοις υπάρχει κάποια κίνηση, όπως π.χ. έχουν βραβευτεί σε καινοτόμες επιχειρήσεις ως «Επιχειρηματίες της Χρονιάς».

Για να ευλογήσω και τα γένια μας η εταιρεία μας έχει αρκετά «γαλόνια» στην ανταγωνιστικότητα κι έχει κάνει αρκετές καινοτόμες προσπάθειες. Πρόσφατα, σε συνεργασία με το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο μας το οποίο για μένα είναι από τα καλύτερα στον κόσμο (εγώ έχω σπουδάσει στο Μόναχο), κάναμε μια αξιόλογη εργασία στην αύξηση του «η» (βαθμό αποδόσεως) με επιτυχία, το οποίο προωθούμε στη Ναυτιλία κι απ' ό,τι γνωρίζω το Πολυτεχνείο μας συμμετέχει σε πολλά ερευνητικά και πρωτοπόρα προγράμματα. Παρεμπιπτόντως διάβασα ότι το ίδιο κάνει και το Πανεπιστήμιο της Καμπούλ στο Αφγανιστάν...

Άρα : **Προφανώς θα επιζήσωμεν από τας ελαιάς μας, τας σταφίδας και τον οίνον μας...** (Παρεμπιπτόντως στα τελευταία χρόνια η παραγωγή κρασιού στην Ελλάδα έχει τρομερή ανάπτυξη σε

ποιότητα και ποσότητα, άλλο ένα «η» και μία αχτίδα αισιοδοξίας).

Ας σταματήσουμε επιτέλους αυτή την μεμψιμοιρία, την απαισιοδοξία που τρέφεται και από την κρίση και ας σταματήσουμε αυτή την ισοπέδωση των πάντων. Ας ελαττώσουμε το χόμπι μας της υπερβολής, να κρίνουμε πάντα το μέρος δια το όλο και ας προσπαθήσουμε να υπερβάλλουμε τον εαυτό μας όπως έγραψα παλιά - έχουμε το DNA της προσαρμογής τουλάχιστον σαν άτομα. Να το πω και ναυτικά : **είμαστε παντός καιρού και από την παραγμένη θάλασσα θα μπούμε στο λιμάνι.**

Στη μακρόχρονη εμπειρία μου στη συνεργασία με τους ξένους, δεν άκουσα ποτέ κανένα να κατηγορεί τη χώρα του ή να κάνει έστω κι ένα αρνητικό σχόλιο. Ενώ και αυτοί είχαν σκάνδαλα και κρίσεις, και μάλιστα σοβαρές.

Ας κάνουμε μια προσπάθεια να απαλλαγούμε από τα αρνητικά του παρελθόντος και να μη σπαταλάμε τη φαιά ουσία και το χρόνο μας για τα λάθη που κάναμε. Ας δούμε το παρόν και ας αντιμετωπίσουμε με ψυχραιμία το μέλλον.

Κατά την Ολυμπιονίκη Βούλα Πατουλίδου, **«για την Ελλάδα με γαμώτο» !**

Υ.Γ. : Αγαπητοί μου Γερμανοί, έχω σπουδάσει σ' εσάς, έχω πάρει υποτροφία από εσάς και σας οφείλω πολλά. Θέλω όμως να σας πω και ορισμένα πράγματα που τα έλεγα και τότε σαν φοιτητής: Δεν πρέπει τουλάχιστον εσείς, που με όλους τους μεγάλους φιλοσόφους σας είσατε λάτρεις του Ελληνισμού, να μας αποκαλείτε μπατανία. Θέλω να σας πω ότι εμείς έχουμε ορισμένα καλά τα οποία πρέπει να μάθετε κι εσείς από εμάς.

Πρώτα πρώτα και με πενιχρά μέσα ξέρουμε να ζήσουμε τη ζωή μας έστω και αν η τελευταία γενιά μας το παράκανε. Σαν κύριο άξονα έχουμε **την οικογένεια, την κουλτούρα μας, τις παραδόσεις** μας π.χ. τις απρόσκλητες επισκέψεις του Αϊ Γιανιού στους Γιάννηδες, το αρνί του Πάσχα, το βούτηγμα στα κρύα νερά στα Φώτα, το ουζάκι μας στην πενιχρή ταβέρνα μας, το αποδοτικό με μεγάλο «η» σουβλάκι μας που με 1,8 ευρώ τη βγάζουμε και χορταίνουμε... Συν τοις άλλοις δεν είμαστε και άχρηστοι. Υπάρχουν και τομείς, πέραν του ότι ξέρουμε πως να ζήσουμε και να διασκεδάσουμε, που είμαστε και ανταποδοτικοί... ●